Biblisk väckelse

Om kännetecken på äkta och falsk väckelse, om förutsättningar för väckelse, om väckelser i Bibeln, om väckelsen i den yttersta tiden, m.m.

Denna text och inspelning tillkom utifrån en församlingshelg som Salemförsamlingen i Moholm hade i slutet på augusti 2024, och där jag (Lennart) talade på lördag förmiddag. Temat för helgen var *Biblisk väckelse.* Undervisningen är indelad i nedanstående elva punkter, och inspelningen är uppdelad i två delar.

Vill du lyssna till innehållet i denna text kan du göra det via spelarna nedan

Del 1:

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Del 2:

Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem ljudfilen (mp3).

Innehåll
(Inspelning del 1)

1. Vad är väckelse?
2. Väckelser i Bibeln
3. Kan vi be om väckelse?
4. Förutsättningar för väckelse
5. Klarar vi av en väckelse?
6. Vad är det som får en väckelse att klinga av och dö?
7. Vad säger Bibeln om kommande väckelser?

(Inspelning del 2)

8. Kännetecken på ÄKTA väckelser
9. Kännetecken på FALSKA väckelser
    Ett varnande exempel
10. Varningsord
11. Några råd utifrån vad jag sagt

Intro

Vill vi se äkta väckelse i vårt land igen? **JA!** Men kan vi få väckelse? Hur kan vi i så fall få det? Jag skall här försöka svara på en del frågor och dela en del tankar om detta. Vi skall börja med ett bibelord som få bli vårt ledord.

> Jer 6:16: ”Så säger HERREN: ’Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de urgamla stigarna. Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar.’ ”

1. Vad är väckelse?

I den första punkten skall vi fundera över vad vi menar med ordet *väckelse*? Vad är väckelse för ett skeende?

Jag tror att många av oss främst anser att väckelse handlar om när icketroende kommer till en sann frälsande tro på Jesus Kristus och hans försoningsgärning på korset, och det i en lite större omfattning än vid personlig evangelisation. Det kan även handla om människor med annan tro än den kristna tron som blir frälsta. Men det kan även handla om oomvända ”kristna” som omvänder sig och blir sant troende och frälsta. Sådana väckelser har flammat upp ibland när någon eller några förkunnat det sanna evangeliet och ett sant omvändelsebudskap. Men det är nu mycket länge sedan som vi hade någon omfattande **äkta** väckelse i Sverige.

När vi talar om gamla tiders väckelser i vårt land, så var det stora skeenden där väldigt många omvände sig till tro på Jesus och lydnad under Gud, vilket i sin tur förvandlade hela vårt land. Den kristna tron var väldigt spridd i vårt land förr i tiden, så de flesta hade en gudstro, men många var ändå inte omvända. Supandet var otroligt utbrett även bland dem som hade en gudstro och gick till kyrkan. Till och med prästerna söp, och de bjöd även på brännvin ute på kyrkbacken ibland. Så här i Sverige har väckelserna även inneburit att kyrkobesökare har blivit omvända och frälsta.

Med ordet frälst avser jag att man börjat en vandring i gemenskap med Herren och att man genom tron blivit räddad/frälst till det eviga livet. Jesus sa ju detta:

> Joh 6:47: ”Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig HAR evigt liv.”
> Reformationsbibeln

Men att man blir frälst innebär också att man blir räddad ut ur ett liv i skam, förnedring och slaveri under begär och synd – redan här och nu.

I Sverige är kanske *Frank Mangs* den som fått föra flest människor till omvändelse och tro på Jesus. Sedan har vi det starka skeendet med de s.k. *roparna* som började ropa ut ett omvändelsebudskap år 1840. Det var ett spännande skeende som fick bli en förelöpare till folkväckelserna som kom därefter, som i sin tur tog lite olika vägar och fick lite olika former och uttryckssätt. Mer om roparna längre fram.

I vår bönegrupp brukar vi prata om och be om ett *andligt uppvaknande* för vårt land. Då syftar vi på att slumrande och vilseledda kristna skall vakna upp inför Bibelns sanningar och omvända sig på nytt och börja hålla sig till Bibelns undervisning och den smala vägen, där Gud får vara Gud istället för dem själva – utan inblandning av utombibliska tillägg och villfarelser osv. Man kanske även kan kalla en sådan väckelse för ett *andligt tillnyktrande*.

Tänker vi på oss själva, när vi är tyngda av vardagens omsorger och bekymmer, så kanske vi skulle säga att vi behöver något *andligt uppfriskande*, *ett nytt möte med Gud*, något som fångar oss på nytt, så att vi ändrar lite på våra prioriteringar. Det kan vi alla behöva. Om detta i så fall är väckelse eller inte låter jag vara osagt.

Det här var då något litet om vad väckelse kan innebära och om olika målgrupper. Vad säger då Bibeln om väckelser?

---

2. Väckelser i Bibeln

Själva ordet *väckelse* finns inte i Bibeln. Och det finns nog inte något annat ord där heller som har samma innebörd som väckelse, möjligen *omvändelse* då. Men i Gamla testamentet (GT) kan vi trots det se starka skeenden där Guds folk judarna omvände sig till Gud och gjorde upp med avgudadyrkan och annat som deras lag förbjöd. Det var tydliga väckelseperioder med omvändelse som följd och utrensning av alla avgudar och andra styggelser. Nu var ju inte detta väckelser i den meningen att de kom till tro på Jesus av förklarliga skäl – utan det handlade om lydnad och trofasthet till Gud. Men på dessa väckelser följde alltid perioder av avfall. Och det har varit precis samma ordning i kristenheten under all tider.

I Nya testamentet (NT) ser vi också en stor väckelse bland judarna på den *Första Pingstdagen*. Mer om det längre fram. Och så har vi berättelser i NT om hur hedningar kommer till tro, alltså folk som inte var judar. Ett tidigt exempel på det finns i Apostlagärningarnas kapitel 10, där aposteln Petrus kommer till familjen Kornelius i Cesarea, och hela familjen tar till sig evangeliet. Kornelius själv var sedan tidigare en gudfruktig man som troligen levde efter vissa judiska seder, fast nu blev han och hela familjen frälsta genom tro på Jesus. Evangeliet liksom låste upp GT:s messianska profetior som Kornelius säkert var bekant med. Så denna händelse var en väckelse tycker jag, fast i liten skala – men det kanske vi ändå kan se som en väckelse.

Och vi kan med fog gissa att familjen Kornelius frälsning sedan spred sig vidare och blev till en större väckelse, eftersom Paulus längre fram besöker en kristen församling i Kornelius stad Cesarea (Apg 18:22). Paulus många andra resor innebar också att församlingar startades. När Paulus t.ex. var i Efesus, så utbröt en ganska stor väckelse där, för han predikade Herrens ord varje dag i Tyrannus hörsal under två års tid, och det skedde många stora under där. Gud bekräftade alltså evangeliet genom dessa under (Apg 19).

Så vi kan se en hel del väckelse på Nya testamentets tid, även om vi inte kan läsa alla detaljer om dessa. Men helt klart spred sig den kristna tron väldigt fort ut i den då kända världen efter den Första Pingstdagen. En av de s.k. apostoliska fäderna var *Irenaeus.* Han levde troligen mellan åren 130-200. Irenaeus skrev att den kristna tron redan under andra århundradet fanns spridd i bl.a. ”*Germanien, bland iberierna, hos kelterna, i Östern, i Egypten och i Libyen*”. Dessa iberier

bodde i det område som idag är Spanien och Portugal, och kelterna bodde i den nordvästra delen av den europeiska kontinenten. Så den kristna tron spred sig snabbt.

---

3. Kan vi be om väckelse?

En intressant fråga är om man kan be om väckelse? Självklart kan och får vi göra det, men det är tveksamt om bön faktiskt leder till väckelse. Det är bara Gud som kan starta en väckelse, och han gör det så klart bara om *jordmånen* är den rätta, och om det kan ge ett gott resultat. I Matteusevangeliets kapitel 13 så säger Jesus så här:

> Matt 13:3, 8, 23: ”En såningsman gick ut för att så… en del föll i god jord… det som såddes i god jord är den som hör ordet och förstår, och som bär frukt, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt.”

Egentligen är det ju meningslöst med väckelse om det inte finns någon god jord att så i. När Jesus även sa detta: ”*kasta inte era pärlor för svinen*” (Matt 7:6) så är det lite samma sak. Men nu kan vi ju inte själva med säkerhet bedöma vad som är en bra jordmån, så vi måste överlåta mycket av den bedömningen åt Gud.

Men visst kan vi be om väckelse, men det är inte säkert att det ger väckelse; det är inte säkert att jorden är klar för att ta emot sådd och ge frukt. Kanske jorden måste bearbetas, plogas och harvas, eller ligga i träda, för att bli mottaglig för sådd och skörd – senare.

Däremot brukar det blir så, att när det väl ÄR väckelse, DÅ ber man flitigt! Så har det ofta varit. Så här gäller det att kunna skilja hönan från ägget.

Utifrån detta kan man också säga att det finns inga metoder eller trix för att starta väckelse. Det är viktigt att förstå.

---

4. Förutsättningar för väckelse

Den rätta jordmånen behövs alltså för att folk skall kunna ta emot evangeliet och bli troende. Det är en förutsättning för väckelse och en förutsättning som vi själva inte råder över. Det blir inte väckelse för att man talar om det, profeterar om det, eller ber om det. Väckelse kommer oväntat när Gud ser att det finns den rätta jordmånen som kan ge frukt.

Jag tycker nästa bibelord säger oss något mer om förutsättningarna för väckelse och människors frälsning. Jesus sa:

> Joh 6:44: ”Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom”

Ifrån detta kan vi dra denna slutsats: om inte Fadern drar i en människa och lockar henne till Jesus, då är det lönlöst att vi kämpar för den människans frälsning. Men vi kan så klart be att Gud skall dra en människa eller många människor. Men Gud tränger sig inte på en människa. Han vill visserligen att alla skall bli frälsta, men inte mot deras vilja. Därför kan vi just säga att det finns inga metoder som ger väckelse. Och sådant som s.k. *andlig krigföring* för att få väckelse, det är bara människors påfund.

Något som helt klart står i vägen för väckelse är välstånd, framgång, självtillräcklighet, religiöst högmod, villoläror. Därför vågar jag säga att jordmånen i Sverige inte är särskilt lämpad för en äkta väckelse idag. Allt prat om väckelse från olika förkunnare blir ju därför mest tomma ord. Att enskilda personer kan komma till tro lite här och där, det vet vi att det sker, men att det skulle bli ett större väckelseskeende just nu, det känns det inte öppet för.

Från gamla tider vet vi istället att nöd och elände är tillstånd som kan ge en jordmån för väckelse. Här kan vi fundera över det ganska korta skeende som bröt ut 1840 när de s.k. *roparna* helt plötsligt, utan förvarningar, utan profetior, utan en massa prat, började ropa ut ett omvändelsebudskap på olika orter i Sverige, främst i Småland och Närke. Roparna var bara barn och unga, oftast kvinnor. De var olärda och fattiga, en del kunde knappt läsa. Det här kallades också lite nedsättande för *predikosjukan*. Denna roparrörelse var en helt oorganiserad rörelse – vilket vittnar om att Gud låg bakom den.

Hur var då läget i Sverige vid den tiden. Jo, i mitten av 1800-talet tyngdes landet av stor omoral, omåttligt supande, slagsmål, våld, sjukdomar, fattigdom och smuts. Vidskeplighet, spådomar och besvärjelser var inte ovanligt bland folket, trots att landet var ”kristet”. Mycket av eländet var kopplat till det helt ohejdade supandet. Ofta fick arbetare en del av sin lön i form av brännvin. Och detta supande var en av de främsta orsakerna till den djupa fattigdomen bland allmogen, eftersom många män inte orkade arbeta på grund av alkoholen. Även prästerskapet drack. Hembränning var både tillåtet, uppmuntrat och mycket vanligt. Svensken drack i snitt 46 liter brännvin per person och år, och medelåldern var därför vid denna tid endast 42 år. Idag (2024) dricker svensken

knappt 9 liter alkohol per år (vilket ju är för mycket ändå!).

Kvinnorna och barnen var helt klart uppgivna över männens supande och det syndfulla liv som spriten förde med sig. Det fanns inget hopp om förändring i detta elände; eländet hade rotat sig djupt i folket; spriten var nästan som en institution i landet. Men mitt i denna misär var det upplagt för att ”stenarna” skulle börja ropa. Jordmånen var alltså sådan att ett väckelsebudskap om synd, skuld, omvändelse, frid med Gud och frälsning kunde slå rot och växa till, och ge frukt!

Denna roparrörelse lade grunden till de andra väckelser som följde efter roparnas ganska korta verksamhet. Roparrörelsen upphörde troligen redan 1843, så det pågick endast i tre år. Men denna fria och frälsande tro levde sedan vidare i stugor och torp och senare i de väckelser som kom mot slutet av 1800-talet.

Ifrån roparna ser vi alltså att elände och syndanöd kan vara en förutsättning för väckelse. I Apostlagärningarna ser vi också en syndanöd när aposteln Petrus på Första Pingstdagen anklagar folket för att ha korsfäst Jesus:

> Apg 2:22-25: ”Israeliter, lyssna till dessa ord: Jesus från Nasaret var en man som Gud bekände sig till inför er genom kraftgärningar, under och tecken, som Gud genom honom utförde mitt ibland er, så som ni själva vet. Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och **med hjälp av dem som är utan lagenspikade NI fast honom på korset och dödade honom**. Men honom har Gud uppväckt och löst ur dödens vånda, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden.”
>
> Apg 2:36-38: ”Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus **som NI korsfäste**, honom har Gud gjort både till Herre och Messias. När de hörde detta, **högg det till i hjärtat på dem**, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: ’Bröder, vad skall vi göra?’ Petrus svarade dem: **’Omvänd er** och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.’ ”

Petrus predikan på Första pingstdagen ledde alltså till att många judar blev mycket medvetna om den synd de hade begått och att de stod där som skyldiga. Så detta blev en bra jordmån för evangeliet att slå rot i, och därför blev också ca. 3000 personer frälsta den dagen. Det här hade ju inte Jesu lärjungar planerat, det bara blev så när Petrus – uppfylld av den Helige Ande – talade skarpt till folket. Detta var en sant biblisk väckelse!

Vi kan i profeten Sakarjas bok i Gamla testamentet, kapitel 12, se att något liknande kommer att ske med judarna även i den yttersta tiden, precis före det att Jesus kommer tillbaka. Då kommer det judiska folket drabbas av en enorm sorg och syndanöd över att det var de som låg bakom Jesu korsfästelse. Så även där blir medvetenhet om synd och skuld en bra jordmån i judarna för att kunna ta emot Jesus som sin frälsare och kung. Detta är också biblisk väckelse:

> Sak 12:9-12: ”På den dagen skall jag bestämma mig för att utrota alla hednafolk som kommer mot Jerusalem. Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp till MIG som de har genomborrat. **De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde**. På den dagen skall sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen vid Hadadrimmon i Megiddopasset. Landet skall sörja, var släkt för sig”

Detta blir en väckelse med en djup syndanöd. Vi ser att det är Gud som ger denna väckelse, för han utgjuter en nådens och bönens Ande över judarna som åstadkommer omvändelse; det är Gud som drar dem till Jesus med andra ord. Så de viktigaste förutsättningarna för väckelse är att det finns en jordmån och att Gud vill det och att han ger det.

Sedan är ju en viktig förutsättning för väckelse att man förkunnar ett sant och fullt evangelium. Evangeliet måste innehålla förkunnelsen om Jesus Kristus, evangeliets kärna. Men mer om det längre fram.

---

5. Klarar vi av en väckelse?

När människor kommer till tro behöver man ta hand om dem med vägledning, undervisning, kanske själavård, och man skall ju även döpa dem. Klarar man av detta om det blir väldigt många som kommer till tro? På Första Pingstdagen var det omkring 3000 personer som kom till tro på Jesus, så man kan ju undra hur de kunde ta hand om alla dessa. Skulle din församling kunna ta hand om t.ex. 300 nyfrälsta på kort tid?

Sedan blir det alltid så när det rör på sig andligt sett, att det dyker upp en del besvärliga och underliga personer. Dem skall man också kunna hantera. Jag och min hustru var som ganska nyfrälsta med i ett andligt skeende i Göteborg i mitten på 80-talet, och där såg vi en hel del underliga personer komma och gå, även några rent av farliga personer. Tyvärr kunde inte ledande personer i den

församlingen hantera detta på ett bra sätt, så ibland blev det ren kalabalik i samlingarna.

Självklart skall man kunna lita på Guds hjälp och vägledning i det här, men man skall vara förberedd på de här sakerna och tala med Gud om det i god tid. Här behöver man be Gud om vishet och beskydd. Kanske vi även behöver be Gud om **viljan** att ta hand om nyfrälsta?

---

6. Vad är det som får en väckelse att klinga av och dö?

En anledning till att väckelser klingar av är när man börjar förlita sig på metoder och människors förmågor. Man blir liksom *experter* och förlitar sig mindre och mindre på Guds vägledning. Här kan vi begrunda det som hände med Mose när han hade blivit ”religiös” och för säkerhets skull gjorde som förra gången. Det var ju så att Mose på Guds uppmaning slog med sin stav på en klippa för att få fram vatten efter att folket hade knorrat efter vatten. Sedan kom de till samma klippa en gång till, och då skall vi se vad som hände:

> 4 Mos 20:7-12: ”Och Herren talade till Mose. Han sade: ’Tag staven, och kalla samman menigheten, du och din bror Aron, och **tala till klippan** inför deras ögon, och den skall ge vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och ger menigheten och dess boskap att dricka.’ Då tog Mose staven som låg inför Herrens ansikte, så som han hade befallt honom. Och Mose och Aron kallade samman församlingen framför klippan, och han sade till dem: ’Lyssna, ni upproriska! Kan vi ur denna klippa skaffa fram vatten åt er?’ Sedan lyfte Mose upp sin hand och **slog med sin stav två gånger på klippan**, och mycket vatten kom ut, så att menighet och boskap fick dricka. Men Herren sade till Mose och Aron: ’Eftersom ni **inte** litade på mig och **inte** höll mig helig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte få föra denna församling in i det land som jag har givit dem’ ”

Mose lydde alltså inte Gud när han **slog** på klippan; han skulle ju ha **talat** till den! Men han tog det säkra före det osäkra och gjorde som förra gången istället. Men på grund av detta så fick varken Mose eller Aron följa med in i det utlovade landet; båda dog före intåget. Så här ser vi hur Mose liksom blev ”religiös” och förlitade sig på ett tidigare tillvägagångssätt istället för på det som Gud hade sagt.

Det här är ett ganska vanligt beteende även bland oss kristna. Vi gör gärna metoder av saker som vi har fått vara med om, men då gör vi oss mer och mer oberoende av Guds Andes spontana vägledning. Vi blir självtillräckliga, precis som församlingen i Laodicea, som tyckte att de var rika och inte behövde någonting (Upp 3:17). Så detta är en stor anledning till att väckelser klingar av och dör: man blir experter på väckelse istället för att fortsätta att förtrösta på Gud, och man ser sig som rika, duktiga och självtillräckliga!

Jag tar ytterligare ett tydligt exempel ifrån ökenvandringen. Du minns säkert att Gud lät giftiga ormar komma mot folket i öknen när de knotade mot honom. Då ångrade de sig och Mose bad för dem. På Guds uppmaning gjorde då Mose en orm av koppar och satte upp den på en träpåle. Och om någon blev biten av en orm, då fäste han blicken på kopparormen och fick leva (4 Mos 21:4-9). Det här är så klart även en profetisk bild av Jesu försoningsgärning på korset. Men det finns en intressant och lärorik fortsättning på den här berättelsen, och det är att det judiska folket sparade på denna orm av koppar och tände **offereld** åt den (!), ända fram till kung Hiskias dagar. En sådan rit var så klart en styggelse i Guds ögon, det var avgudadyrkan. Men kung Hiskia, som var en sann gudsman, han såg till att få bort och förstöra kopparormen (2 Kung 18:4).

Här har vi alltså ännu ett exempel på hur Guds folk gör en metod/en avgud av något som var tänkt att **en gång**vara till välsignelse. Det finns många sådana här ”kopparormar” i kristenheten idag, inte minst i den Katolska kyrkan. Och självklart ligger allt sådant här i vägen för väckelse. Så vi bör alltså följa Hiskias exempel och rensa ut ”kopparormarna”!

En annan orsak till att väckelser klingar av kan vara att man börjar upphöja människorna som Gud använder som sina redskap. Detta måste man akta sig för, för vad säger Jesus?

> Luk 16:15: ”Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud.”

Avundsjuka kan också vara en orsak till att väckelser klingar av. Det uppstår konflikter och man börjar bråka om vem skall göra det eller det, vem som skall tala osv. I Bibeln finns ju många varnande exempel på vad avundsjuka kan leda till, som när Kain dödade Abel, eller kung Saul som länge försökte döda David. Och vi kan gå tillbaka till öknen och Mose igen och se hur det var när Miriam och Aron blev avundsjuka på Mose. Då sa de så här:

> 4 Mos 12:2: ”Är då Mose den ende som Herren talar genom? Talar han inte också genom oss?”

Det här är ju en typisk avundsjuka när en person är särskilt smord och använd av Gud. Efter detta gick Gud till rätta med Mirjam och Aron, och så blev det lugnt efter det.

Självklart finns fler saker som kan påverka väckelser negativt, som snikenhet och villoläror, men det jag tagit upp här är kanske det vanligaste och viktigast att tänka på.

---

7. Vad säger Bibeln om kommande väckelser?

Sven Reichmann bad en gång en grupp bibelskoleelever att ta en god stund på sig att söka igenom Bibeln vad den säger om **en världsvid väckelse i ändetiden**. När de samlades igen såg de lite molokna ut. Vad hade de hittat? Ingenting! Sanningen är att Bibeln istället talar om ett **stort avfall** i den yttersta tiden. Tydligast är det kanske i andra Tessalonikerbrevets kapitel 2.

Men en del brukar ändå lyfta fram profeten Joels bok i Gamla testamentet, kapitel 2, och mena att där står det minsann om en världsvid väckelse i ändetiden, eftersom det står att Gud skall utgjuta sin Ande över ”allt kött”. Men ”allt kött” behöver ju inte handla om alla människor i hela världen, det kan ju avse människor inom ett begränsat område. Och läser man Joel 2 i sitt sammanhang så ser man att det handlar om ”allt kött” i Israel, alltså alla judar i Israel i den absolut yttersta tiden. Skumma igenom Joels bok kapitel 2 lite snabbt; det räcker nästan att läsa det jag markerat med fetstil:

> Joel 2:12-32: ”**Men nu, säger Herren, vänd om till mig av hela ert hjärta, med fasta, gråt och klagan. Riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till Herren, er Gud.** Ty nådig och barmhärtig är han, sen till vrede och stor i nåd, och han ångrar det onda. Vem vet, kanske vänder han om och ångrar sig och lämnar en välsignelse kvar efter sig till matoffer och drickoffer åt Herren, er Gud.
>
> **Blås i horn på Sion, pålys en helig fasta**, lys ut en helig sammankomst. Samla folket, helga församlingen, kalla samman de äldste, samla de små barnen, också dem som diar vid bröstet. Må brudgummen komma ut ur sin kammare och bruden ut ur sitt gemak.

Må prästerna, Herrens tjänare, gråta mellan förhuset och altaret och säga: ’Herre, skona ditt folk och låt inte din arvedel hånas och bli till en nidvisa bland hednafolken. Varför skulle man få säga bland folken: Var är nu deras Gud?’ **Då fylldes Herren av nitälskan för sitt land**, **och han förbarmade sig över sitt folk**.

Fienden från norr skall jag driva långt bort ifrån er, jag skall driva ut honom till ett torrt och öde land, hans förtrupp till havet i öster och hans eftertrupp till havet i väster. Stank skall stiga upp från honom, ja, vedervärdig lukt skall stiga upp från honom, ty stora ting har han gjort. **Frukta inte, du land**, utan fröjda dig och gläds, ty stora ting har Herren gjort. Frukta inte, ni djur på fältet, ty betesmarkerna i öknen grönskar, och träden bär sin frukt, fikonträden och vinstockarna ger sin rikedom. **Fröjda er, ni Sions barn**, var glada i Herren, er Gud, ty han har givit er Läraren som ger rättfärdighet. Han skall låta rikligt med regn komma ner över er, både höstregn och vårregn som tidigare.

Så skall logarna fyllas med säd och pressarna flöda över av vin och olja. Jag skall ersätta er för de årsgrödor som åts upp av gräshopporna och gräsbitarna, av gräsätarna och gräsgnagarna, den stora här som jag sände ut mot er. Ni skall äta och bli mätta, och ni skall lova Herrens, er Guds, namn, hans som har handlat så underbart med er, och mitt folk skall aldrig mer komma på skam. **Ni skall förstå att jag är mitt i Israel, att jag är Herren, er Gud, och ingen annan.**

Och mitt folk skall aldrig komma på skam. **Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner.** Också över tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande. Och jag skall låta tecken synas på himlen och på jorden: blod, eld och rökpelare. **Solen skall vändas i mörker och månen i blod**, **innan Herrens dag kommer, den stora och fruktansvärda. Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Ty på Sions berg och i Jerusalem skall det finnas en räddad skara** så som Herren har sagt, bland **kvarlevan** som Herren kallar.”

Vi förstår att detta är i den yttersta tiden eftersom tecken skall synas på himlen, och solen skall vändas i mörker osv. Och man ser ju tydligt när man läser hela texten att denna väckelse handlar om Guds folk, judarna och deras land Israel. Där står ju om Sion, om Guds land, Guds folk, Sions barn, Guds Israel och Guds

folk, och att det på Sions berg och i Jerusalem skall finnas en räddad skara.

Sedan har vi något liknande i profeten Sakarjas bok i GT, kapitel 12 och 13:

> Sak 12:9-10: ”På den dagen skall jag bestämma mig för att utrota alla hednafolk som kommer mot Jerusalem. **Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp till MIG som de har genomborrat**.”
>
> Sak 13:1: ”På den dagen skall Davids hus och Jerusalems invånare ha **en öppen källa** till rening från synd och orenhet.”

Här ser vi hur judarna i ändetiden inser att det var deras egen Gud som de korsfäste, och det leder till ett enormt andligt uppvaknande och en stor förkrosselse! Och källan till rening från synd som de får måste ju handla om Jesus.

Paulus skrev också om judarnas frälsning i den yttersta tiden:

> Rom 11:25-26: ”Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet, för att ni inte skall ha för höga tankar om er själva: förstockelse har kommit över en del av Israel och så skall det förbli, till dess att hedningarna i fullt antal har kommit in. Och det är så **hela Israel** skall bli frälst”

Här ser vi att det handlar om ”hela Israel”, och detta stämmer ju då med den väckelse vi läste om i Joels bok kapitel 2, att Gud utgjuter sin Ande över ”allt kött” i Israel. Det är alltså helt klart att vi inte kan tolka Joel 2 som att det skulle handla om en världsvid väckelse.

Så det Bibeln förutsäger när det gäller väckelse i den yttersta tiden, det handlar om judarna och Israel! Sedan kan det ju ändå bli väckelse lite här och där på andra håll, men detta är vad Bibeln säger om en stor väckelse i ändetiden.

---

8. Kännetecken på ÄKTA väckelser

En äkta väckelse behöver egentligen inte möta något annat behov hos en människa än att hon blir löst från synd och skuld och blir frälst till ett evigt liv med Jesus som Herre. Det är Guds primära avsikt med en väckelse, eftersom han vill att alla människor skall bli frälsta (1 Tim 2:4). Och då bör ju det även vara vårt primära mål.

Kännetecken 1: Evangeliet förkunnas!

Aposteln Paulus skrev så här i Romarbrevet:

> Rom 10:17: ”Alltså kommer **tron av predikan**, men predikan i kraft av Kristi ord.”

Så det viktigaste kännetecknet på en äkta väckelse är att ett **sant** och **fullt** evangelium förkunnas, där Jesus och hans försoningsgärning på korset står i centrum. Det är exakt det man ser när man studerar gammal väckelsehistoria. Så vill man se väckelse, då är det viktigt att man förkunnar Bibelns evangelium i sin **helhet**!

Men skall man kunna bedöma om en förkunnelse är ett sant evangelium, eller själv predika, då krävs att man har fullt grepp om evangeliet så klart – vilket tyvärr inte många har idag. Man har helt enkelt för dåliga bibelkunskaper. Därför är bibelstudier jätteviktigt!

Evangeliet måste alltså innehålla förkunnelsen om Jesus Kristus och om Jesu försoningsgärning på korset. Paulus skrev så här om korset:

> 1 Kor 2:1-2: ”När jag kom till er, bröder, var det inte med stor vältalighet eller hög visdom som jag predikade Guds hemlighet för er. Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, **att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst**.”

Korset handlar om dom och straff, om att någon är skyldig – och det är alltså all vi människor. Så korset talar om vår synd och skuld, om vårt bedrövliga utgångsläge inför evigheten, och om vårt behov av att försonas med Gud genom omvändelse och syndabekännelse. Men korset talar också om att någon annan tog vårt straff på sig – det gjorde Guds själv när han i mänsklig gestalt, i Jesus Kristus, dog en kroppslig död på korset för våra synder.

> Apg 20:28: ”Ge akt på er själva och på hela den hjord som den helige Ande har satt er som ledare över, till att vara herdar i Guds församling **som han har köpt med <u>sitt eget</u> blod**.”

Det tomma korset talar om uppståndelsen från de döda, att Jesus lever och att han har lovat de troende uppståndelse och evigt liv hos Gud. Korset talar också om att gå i Jesu fotspår, att dö bort från det självviska livet och leva för Gud och för andra människors frälsning. Ett sådant bibelförankrat evangelium är det främsta kännetecknet på en **äkta** väckelse. I **falska** väckelser talar man däremot mycket sällan om synd, skuld och korset.

Jag nämnde tidigare den icke-judiske officeraren Kornelius och hans familj. Där blev det ju så, att när Petrus talade till dem om Jesus och hans korsfästelse och om uppståndelsen, då föll den helige Ande över alla som hörde detta. Så där fanns nog den bästa jordmånen man kan tänka sig för evangeliet!

Personliga vittnesbörd och deras betydelse tror jag har fått ett alldeles för stort utrymme och för stor tilltro i både församlingar och i s.k. väckelser. Det finns inget i Bibeln som säger att det är vittnesbörd som för människor till tro, för som vi sett är det förkunnelse av evangeliet som leder till tro – när Gud drar en människa till Jesus. Tro kommer av predikan, skrev ju Paulus. Och Petrus stod ju inte där och berättade för familjen Kornelius ”vad Jesus hade gjort i hans liv”. Petrus skapade inte heller en go stämning innan han började tala till familjen. Han hade inte heller någon soft bakgrundsmusik.

Kanske vittnesbörd kan göra människor nyfikna, men vi skall alltså inte överdriva betydelsen av vittnesbörd. Att få höra att någon fick en ny bil av Gud, eller en ny husvagn osv, är ju inget som frälser människor!

Jag tror det kan vara så här: vi räknar inte tillräckligt med Gud när vi skall evangelisera, och så gör vi efter människotankar istället och är försiktiga med att lyfta fram evangeliet. Här behöver vi nog skärpa oss och lita på att Gud skall bekräfta sitt Ord när vi förkunnar det.

Kännetecken 2: Omvändelse

> Apg 2:38: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.”

Bibeln talar mycket om omvändelse. Som vi sett tidigare uppmanade Petrus folket på den Första Pingstdagen att omvända sig. Ibland tänker vi att omvändelse enbart avser att vända sig bort från synd, men egentligen är våra synder ”bara” ett symtom på det grundläggande problemet, som är vår gudsfrånvändhet, att vi själva faktiskt är lite av vår egen gud, och därför dras vi

med en syndanatur som visar sig i begär och synd.

Så omvändelse handlar främst om att omvända sig till Gud och låta honom bli Gud i våra liv istället för att vi själva är det. Det är också då vi kan sätta vår fulla förtröstan till det frälsningsverk som Gud har gjort i Jesus Kristus: att det Han har gjort räcker för vår frälsning och evigt liv tillsammans med Honom!

Personligen tycker jag det är ett alldeles för grunt evangelium och för grund väckelse om man bara säger till människor att de skall ”be Jesus komma in i deras hjärtan” eller räcka upp handen på ett möte – efter lite sång och vittnesbörd. Evangeliet och omvändelse måste vara hörnstenar i en sann väckelse och i dess förkunnelse!

Kännetecken 3: Enkla och svaga redskap

Bibeln är tydlig med att Gud *primärt* föredrar att verka genom enkla människor som inte är stora i sig själva. Vi ser det inte minst i Jesu lärjungar. Paulus var visserligen en mycket lärd man, men han blev helt tillintetgjord i sitt möte med Jesus på väg till Damaskus. Sedan fick han dessutom en ”törntagg” som skulle hålla hans stolthet i schack.

> 2 Kor 12:7-9: ”Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i köttet, en Satans ängel, som slår mig i ansiktet, för att jag inte skall förhäva mig. Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, men han svarade mig: ’Min nåd är nog för dig, **ty kraften fullkomnas i svaghet**.’ **Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig**.”

Vad den här törntaggen nu än bestod av, så fick han troligen dras med den under resten av sitt liv. Men avsikten med denna ”sordin” på Paulus liv var att göra honom svag i sig själv så att Gud skulle kunna bli stor i hans liv: ”ty kraften fullkomnas i svaghet”. Så en personlig svaghet och enkelhet istället för storhet är något att hålla utkik efter hos förkunnare; motsatsen är inte helt bra, det kan vi se i detta bibelord där Jesus säger:

> Luk 16:15: ”Ty det som är högt i människors ögon är **avskyvärt** inför Gud.”

Här kan vi påminna oss om roparna igen, som bara var olärda barn och unga. Vi kan även tänka på Frank Mangs som brottades med återkommande depressioner. Det var troligen något som han fick dras med för att han inte skulle skena iväg i högmod och stolthet. Vi kan läsa ifrån Paulus igen:

> 1 Kor 1:26-29: ”Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var **svagt** har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var **oansenligt** och **föraktat**, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, **för att ingen människa skall berömma sig inför Gud**.”

Så populära, starka, vältaliga, välpolerade, framgångsrika och kanske även förmögna förkunnare bör man vara lite fundersam över. Som alltid kan det finnas undantag, men här gäller ju att definiera ett slags huvudspår i Guds handlande. Detta bibelord, också från Paulus, tycker jag är starkt i detta sammanhang:

> 1 Kor 1:17: ”Ty Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att predika evangelium, och **det inte med vishet och vältalighet, så att Kristi kors inte förlorar sin kraft**.”

Tänk att mänsklig vishet och vältalighet kan göra så att man förlorar kraften i förkunnelsen! Det är tänkvärt! Att svänga oss med titlar skall vi också akta oss för!

Kännetecken 4: En god frukt

> Kol 1:9-10: ”Vår bön är att ni skall uppfyllas av kunskap om hans vilja, med all andlig vishet och insikt, så att ni kan leva värdigt Herren och i allt behaga honom, när ni bär frukt i alla slags goda gärningar och växer till i kunskapen om Gud.”

För att identifiera en äkta biblisk väckelse kan vi även se på frukten. Sann väckelse skall ge **frihet**, för Bibeln säger ju att vi är kallade till frihet (Gal 5:13). Och Jesus sa att ”*den som Sonen gör fri är verkligen fri”* (Joh 8:36). Det innebär frihet från slaveri under synd och begär, frihet från skuld och skam, men även frihet från religiöst tvång och lagiskhet och från auktoritära ledare. Paulus skrev:

> 2 Kor 3:17: ”Där Herrens Ande är, där är frihet”

Och om Guds Ande är verksam i ett sunt väckelseskeende, då skall man kunna se Andens frukt där också: kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning (Gal 5:22-23). Man skall kunna se att människor blir förvandlade till det bättre, till en positiv, behaglig och stabil karaktär. Man skall kunna känna en behaglig ”kristusdoft” i en äkta väckelse. Men en sådan här förvandling av nyfrälsta kan så klart ta tid, men man skall kunna se tecken på det.

Vi skall läsa två bibelord från Paulus igen ifrån Första Korintierbrevet:

> 1 Kor 12:7: "hos var och en uppenbarar sig Anden så att det blir **till nytta**."
>
> 1 Kor 14:40: "låt ALLT ske på **ett värdigt sätt** och med **ordning**."

Det här är tänkvärda saker Paulus nämner: att det som sker i samlingarna skall vara ”till nytta” och att de skall präglas av ”värdighet och ordning”.

Så, flabbskratt, oordning, obehärskade människor, raljerande, ironi, professionalism, metoder, auktoritärt ledarskap, hierarkier, sådant hör inte hemma i en **äkta** väckelse!

Kännetecken 5: Förvandlade människor och samhällen

> Tit 2:11-12: ”Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är”

I en äkta väckelse förvandlas alltså människor till det bättre, och det kan i sin tur förvandla hela samhällen och länder – det skedde ju i vårt land en gång. Dryckesvanor förändrades. Nöjesvanor förändrades. Omoral och kriminalitet minskade. Kristna förändrade hur man spenderade sin tid och sina pengar och blev istället mer fokuserade på hur andra hade det. Man började läsa Bibeln. Och sådana här förändringar är då ett starkt tecken på äkta väckelse, eller kanske vi skall säga *resultat* av äkta väckelse. Men det tar tid så klart!

Kännetecken 6: Tacksamhet, glädje, hopp och tal om Jesu återkomst

Inte minst kännetecknas äkta väckelser av tacksamhet, glädje och hopp. Tacksamhet och glädje över att ha blivit löst från syndens slaveri. I en sådan väckelse kan man även få se glädjetårar. Man är lycklig över att ha fått bli ett Guds barn, och över att ha blivit frälst till evigt liv.

> Joh 6:47: ”Amen, amen säger jag er: Den som tror HAR evigt liv.”

Minns du fångvaktaren i Filippi, som vaktade Paulus och Silas i ett fängelse (Apg 16)? Han blev ju skräckslagen när alla dörrar plötsligt öppnades och bojorna föll av fångarna. Då frågade han Paulus och Silas vad han skulle göra för att bli frälst. De svarade: ”*Tro på Herren Jesus så blir du frälst*”. Och så predikade de även evangelium för honom och hans familj och döpte dem alla. Samma natt tog fångvaktaren med dem hem till sig och dukade fram mat. Och han var just **jublande glad** över att han med hela sin familj hade kommit till tro på Gud. Detta var äkta väckelse!

I en äkta väckelse har också förkunnelsen om Jesu återkomst en naturlig plats, och det ger ett saligt hopp om att få möta Jesus och att få bo i en underbar evighet tillsammans med Herren själv och med alla andra frälsta! I**falska** väckelser däremot, så talas det så gott som aldrig om Jesu återkomst och evigheten.

Kännetecken 7: Ett heligt allvar

> 2 Kor 7:10: ”Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning.”

I en äkta väckelse blir det också stunder av heligt allvar; det handlar ju om synd och skuld, evig förtappelse eller evigt liv! Syndare gråter över sitt liv och sina synder. Ett sådant här allvar ser vi i Apostlagärningarna när Petrus talade skarpt till de judar som var där på den Första Pingstdagen. Det är inget tjo och tjim i sådana stunder. Frank Mangs fick en gång frågan om vad han tänkte om Trosrörelsen. Då svarade han kort och bestämt: ”*Utan tårar, ingen väckelse!* ”.

Kännetecken 8: Tecken och under (?)

Jag måste i detta sammanhang även ta upp detta med tecken och under, för det tänker du kanske på. Det här är ett minerat område idag, för många, många kristna tror att helandeunder är viktiga i evangelisation och väckelse, men varför skriver då t.ex. Paulus själv **ingenting** om alla de fantastiska under som han fick vara med om? Det enda han nämner är när han blev uppryckt till tredje himlen, men det gjorde han under press och ytterst motvilligt. Så jämför hans inställning till detta med vad som många tänker idag.

Det är absolut inte tecken och under som är drivkraften i en äkta väckelse, utan det är förkunnelsen av evangelium! Det finns många exempel i Bibeln på att stora under trots allt inte ledde till omvändelse. Tydligast är nog detta med det judiska folket. Tänk bara på vad de fick vara med om inför och under uttåget ur Egypten, och sedan alla stora under ute i öknen. Trots detta omvände de inte sina hjärtan, istället var de snara till avfall.

Men när det gällde att tillverka tabernaklet och alla tillbehör till tabernaklet osv, DÅ fanns en stor hängivenhet. Man offrade till och med mer än vad som behövdes. Så hängivenheten till att ”bygga” var definitivt större än hängivenheten till att lyda Gud. Ett liknande beteende kan vi se i församlingar idag när det gäller verksamhet, projekt, byggnader osv.

Även bland de människor som följde Jesus ser vi att alla de tecken och under som han gjorde inte ledde till sann omvändelse bland de flesta. När han började prata lite djupare om sig själv så visade det sig:

> Joh 8:31-33: ”Jesus sade till de judar **som hade satt tro till honom**: ’Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria.’ De svarade honom: ’Vi är Abrahams barn och har aldrig varit slavar under någon. Hur kan du säga att vi skall bli fria?’ ”

Sedan började dessa ”efterföljare” tjafsa fram och tillbaka med Jesus i ett slags religiöst högmod, och det ledde fram till att de till slut sa så här till Jesus:

> Joh 8:48: ”Har vi inte rätt när vi säger att du är en samarit och har en **ond ande**?”

Men OJ så det svängde här! De här människorna hade **också** fått se stora tecken och under men de tålde inte att höra djupare sanningar från Jesus. Så Jesu under dög inte som frälsningsgrund här. Men hur är det då med tecken och under? Vi

skall läsa om det i Markusevangeliet:

> Mark 16:19-20: ”Sedan Herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och **bekräftade ordet** genom de tecken som åtföljde **det**.”

Vi ser här att tecken och under kan åtfölja **Ordet**, alltså evangeliet – i det fall Herren vill det. Det skedde helt klart många under genom apostlarna, eftersom de predikade evangelium. Vi ser detta t.ex. i Apostlagärningarnas kapitel 14:

> Apg 14:1, 3: ”…De gick till judarnas synagoga och predikade så att många, både judar och greker, kom till tro… Paulus och Barnabas stannade där en lång tid och talade frimodigt i Herren, som **bekräftade sitt nåderika ord** genom att låta tecken och under ske genom deras händer.”

Men om nu Herren skall bekräfta vår förkunnelse med tecken och under, då är det så klart viktigt att det är det sanna och fulla evangeliet som vi förkunnar, för annars blir det nog inte så mycket med bekräftelsen från Guds sida.

Men som sagt, tecken och under får absolut inte stå i centrum i en äkta väckelse; det är inte tecken och under som vi skall predika om. Det är sådant som får ske om och när Gud vill, och då för att bekräfta förkunnelsen. Inte för att bekräfta predikanten!

Sven Reichmann sa en gång: att tecken och under inte är till för att lösa våra hälsoproblem, utan de vittnar istället om något större. Och då syftade han på det kommande eviga livet.

9. Kännetecken på FALSKA väckelser

Skulle vi ställa väckelseförkunnaren Frank Mangs i ett modernt s.k. "väckelsemöte" idag, så skulle han inte känna igen sig det minsta. För uppfattningen om vad som är väckelse har förändrats radikalt under de senaste kanske 50-60 åren. Den här felaktiga uppfattningen om vad väckelse är, har inneburit att många människor gladeligen accepterat de s.k. ”väckelser” som uppstod i t.ex. Toronto, i Pensacola/Brownsville och i Lakeland/Florida, och alla rännilar som kommit ur dessa.

Kännetecken 1: Inget sant evangelium

I falska väckelser predikas inte det sanna evangeliet. Det är istället ett urvattnat eller korrumperat evangelium som folk får höra. Det är vanligt med stora ord om andlighet och helande, lovord över andra förkunnare, berättelser om fantastiska andliga saker som hänt på andra platser som därför inte går att verifiera. Och det är ett stort fokus på välstånd här och nu, och man predikar ofta att kristenheten kommer att triumfera på jorden mer och mer – tvärt emot vad Bibeln säger. Så här behöver man ha goda bibelkunskaper för att kunna rannsaka det som sägs.

Kännetecken 2: Svag bibelförankring

I falska väckelser är det mesta i strid med Bibelns undervisning. Men det förrädiska är att det falska blandas med bibelord. Man ”kidnappar” också ofta bibelord för sina egna tolkningar och syften. Och för att kunna avslöja detta krävs både goda bibelkunskaper och hjälp från Gud. Logiskt tänkande hjälper också. Ett typiskt ställe som många falska förkunnare ”kidnappat” finns i Apostlagärningarnas andra kapitel, där vi kan läsa om vad som hände efter att Jesu lärjungar hade blivit döpa i Helig Ande:

> Apg 2:5-13: ”Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från alla folk under himlen. Och när dånet hördes samlades folkskaran, och alla blev mycket uppskakade, eftersom var och en hörde **sitt eget språk talas**. Häpna och förundrade sade de: ’Är de inte galiléer, alla dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål? Vi som är parter, meder eller elamiter, vi som bor i Mesopotamien, Judeen eller Kappadocien, i Pontus eller Asien, i Frygien eller Pamfylien, i Egypten eller Libyen åt Cyrene till eller är inflyttade främlingar från Rom, vi som är judar eller proselyter, kretenser eller araber - **vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar.**’ De var alla mycket häpna och förvirrade och frågade varandra: ’Vad kan detta betyda?’ **Men andra sade hånfullt**: ’De har druckit sig fulla av sött vin.’ ”

Det här har man i många rörelser använt för att sprida tron på att man kan bli full/berusad av den Helige Ande, och så kan man bete sig som helt galna. Men det var ju **bespottare** som **hånfullt** sa att lärjungarna var berusade. Lärjungarna kröp inte omkring på marken och vrålade. De **predikade**, och det gjorde de om ”*Guds väldiga gärningar*” – och de gjorde det på en mängd olika befintliga språk som **kändes igen**. Det var alltså inget obegripligt för dem som kunde dessa

språk, och inga galenskaper!

Kännetecken 3: Fokus på tecken och under

Falska väckelser har vanligen ett stort fokus på tecken och under. Men pratet om tecken och under är mest luft och falska löften. Några gudomliga *skapelseunder* sker normalt inte. Och om något ändå sker är det vanligen väldigt små saker, sådant som man lika gärna kan se som tillfälligheter eller placeboeffekter. Om vi begrundar vad som hände vid Sköna porten med den lame mannen (Apg 3:8), så hoppade han upp och gick upprätt omkring när Gud helade honom. Det samma hände med en lam man i Lystra (Apg 14:10) när Paulus talade till honom: han hoppade upp och började gå omkring. Detta var **skapelseunder** där Gud gjorde allt nytt i deras kroppar – direkt! De stapplade inte fram efter dessa helanden! Så här behöver man ha öppna ögon och ett kritiskt tänkande. Det är inte farligt att tänka kritiskt om det är Sanningen man är ute efter!

Kännetecken 4: Falska profetior

I falska väckelser flödar det falska profetior och stora ord om kommande väckelser som aldrig inträffar. Även här behöver man ha öppna ögon och ett kritiskt tänkande.

Kännetecken 5: Överbetoning på lovsångens och vittnesbördets betydelse

I falska väckelser finns en överbetoning på lovsångens och vittnesbördets betydelse för människors frälsning. Ofta är innehållet i sådant tunt och utanför vad som rimmar med Bibeln. Det är mycket fokus på jag, mig och mitt i lovsångerna och vittnesbörden.

Kännetecken 6: En annan ande

I falska väckelser så flödar en helt annan ande än Guds Ande. Man pratar mycket om olika *smörjelser* som folk skall komma och hämta hem. Andliga manifestationer i falska väckelser liknar ofta sådana *kundalinifenomen* som man kan se inom hinduism och New age. Folk faller omkull, trots att det inte finns något sådant exempel i Bibeln. Folk skakar, gapskrattar, skriker, kryper omkring, precis så som det sker i ockulta sammanhang. Tungotalet används på ett obibliskt sätt.

Kännetecken 7: Mammon!

I falska väckelser är det mycket prat om pengar och långa kollekttal. Mycket fokus ligger också på kända förkunnare som blir som idoler. Sådana förkunnare har gjort sig ett namn och är stora i människors ögon. Inte sällan har de även blivit förmögna genom sin verksamhet. Därför är det även mycket kommers; man säljer böcker och annat som drar in pengar till verksamheten. **Det mesta kostar pengar!**

Kännetecken 8: Frukt av ”köttet”

I falska väckelser ser man inte frukten av Guds Ande: kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och **självbehärskning** (Gal 5:22-23). Istället är det vanligt med sådant jag tog upp tidigare: flabbskratt, oordning, obehärskade människor, raljerande, ironi, professionalism, metoder, auktoritärt ledarskap, hierarkier.

Kännetecken 9: Ingen omvändelse, splittring

I falska väckelser kommer inte folk till en sann tro; folk väcks inte till omvändelse. Istället för *väckelse* är det *förflyttelse*; man drar folk från befintliga församlingar. Vakna församlingar ser hur medlemmar dras iväg och får sin tro besmittad av en falsk andlighet. Sedan kommer de tillbaka till sina församlingar med en osund andlighet och korrumperad teologi. Och detta medför inte sällan splittring i församlingar.

Bara för att det blir uppståndelse och kommer mycket folk till falska väckelser betyder inte att det är sann väckelse på gång. ”*Vägen är smal och det är få som finner den*” – sa ju Jesus.

Kännetecken 10: Fokus på att lära sig HUR!

I falska väckelser pratas det mycket om den Helige Ande, men man raderar egentligen ut behovet av Guds Ande som vår Hjälpare eftersom man ersätter honom med ett ständigt undervisande, med böcker, videor och bibelskolor där man skall lära sig HUR: hur man ber, hur man profeterar, hur man helar sjuka, hur man blir framgångsrik, osv. Detta minskar ju då så klart beroendet av den Helige Ande, vår Hjälpare.

Kännetecken 11: Förborgade hemligheter

Falska väckelser påminner om gnosticismen där man måste få ta del av en förborgad kunskap för de invigda för att bli välsignad och ha framgång. Därför är det vanligt med just bibelskolor i sådana här sammanhang och som kostar en hel del att vara med i. Men Bibeln har löfte om att även den enklaste människan skall kunna hitta Guds väg med hans hjälp:

> Jes 35:8: ”En banad väg, en vandringsled, skall gå där, och den skall kallas ’den heliga vägen’. Ingen oren skall färdas på den, men den är till för dem. De som vandrar den vägen skall inte gå vilse, även om de är dårar.”

I 1917-års Bibel står det inte ”även om de är **dårar**” utan ” även om de är **fåkunniga**”. Det är en bättre översättning.

Ett varnande exempel

För några år sedan körde Trosrörelsens "profeter" en satsning både i Sverige och på andra platser i Europa som kallades för *Awakening Europe Scandinavia 2016.* Med denna satsning utlovades en väckelse där man sa att "hela Europa skall bli frälst". Men som vanligt var det bara tomma ord, men något som inte blev tomt var talarnas plånböcker – vilket ju kännetecknar falska väckelser. Jag skrev en ingående text om detta och följde sedan upp det jag skrivit ett år senare. Du har kommer till dessa två texter via länkarna nedan:

Vakna upp efter Awakening Europe Scandinavia!

Ett år efter Awakening Europe Scandinavia 2016

Vi kan ta och fundera lite över hur Jesus skulle passa in i en **falsk** väckelse:

- Kan vi tänka oss Jesus annonsera sina möten som mirakelkampanjer?
- Kan vi tänka oss Jesus på en stor scen med strålkastare, med en trådlös mikrofon i handen och en kompgrupp bakom sig – gärna med lite rök från en rökmaskin?
- Kan vi tänka oss Jesus med tatueringar över hela kroppen, piercing i ansiktet, flera ringar på fingrarna och örhängen?
- Kan vi tänka oss Jesus med en dyr skräddarsydd italiensk kostym?
- Kan vi tänka oss Jesus fälla en hel radda med förbönssökande till golvet?

- Kan vi tänka oss Jesus stå och dra roliga historier som han själv gapskrattar åt?
- Kan vi tänka oss Jesus sprattlandes på golvet samtidigt som han stönar, vrålar och gapskrattar?
- Kan vi tänka oss Jesus komma i ett privat jetplan eller en ny lyxbil för att hålla en mötesserie?
- Kan vi tänka oss Jesus förhandla sitt arvode för en möteskampanj och som han helst vill ha som en skattefri så kallad ”kärleksgåva”?

Mitt svar på alla dessa frågor är ett klart **NEJ!**

---

10. Varningsord

Gud kommer att testa oss när det gäller falska väckelser, inte minst i den yttersta tiden. Vi ser det i Matteusevangeliets kapitel 24, men vi skall läsa lite vad Paulus skrev i Andra Tessalonikerbrevet:

2 Tess 2:9-12: ”Den Laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor makt, falska tecken och under och med orättfärdighetens alla konster, som bedrar dem som går i fördärvet – **de har ju inte velat ta emot den kärlek till sanningen som kunde ha räddat dem. Därför låter Gudvillfarelsen få makt över dem så att de tror på lögnen** och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan har valt orättfärdigheten.” (*Bibel 2000)*

Lägg märke till vad som står här: att man riskerar att bli bedragen om man **inte** har **tagit emot** kärlek till Sanningen! Och Gud låter det ske! Så kärlek till Sanningen är helt avgörande här! Och den är alltså något som vi kan få ta emot av Gud, och då kan vi så klart också be om den.

Vi kommer att få se hur Gud skiljer det sanna och falska åt mer och mer i den yttersta tiden; vägen kommer att smalna av mer och mer, och jag tror att detta bibelord också säger oss något om det:

Luk 17:37: ”Där den döda kroppen ligger, där kommer gamarna att samlas.”

Vid den här döda kroppen blir det en **falsk** väckelse. Detta bibelord kan mycket väl handla om den uppståndelse och förförelse som det kommer att bli runt den kommande Antikrist.

Vi som vill stå för sann Biblisk väckelse och sann bibelförankrad tro måste hålla oss till sanningen, älska den, och bli mer frimodiga med att förkunna det sanna

och fulla evangeliet. Vi måste också våga peka ut falska sammanhang och falsk förkunnelse för att hjälpa dem som är vacklande.

---

11. Avslutning

Här i avslutningen vill jag nu – utifrån vad jag gått igenom ovan – ge några råd till dig/er som längtar efter väckelse. Det är inte tänkt att dessa skall ge väckelse, men det kan vara en god början. Kanske punkterna kan tjäna som diskussionsunderlag?

- Rensa ut eventuella "kopparormar"!
- Bjud inte in några kändisförkunnare! Skippa de stora namnen!
- Lita på att Gud vill använda enkla och svaga redskap, som t.ex. er själva!
- Använd inga metoder!
- Fördjupa er i evangeliet!
- Våga predika hela evangeliet!
- Förtrösta på att Gud skall bekräfta sitt Ord när ni predikar det!
- Be om en rätt jordmån som kan ta emot evangeliet!
- Be om vilja och kraft att kunna ta emot nyfrälsta!
- Be om vishet att kunna hantera svårigheter! Be om beskydd!
- Ödmjuka er inför varandra! Ingen är förmer än någon annan!

/Lennart

Läs vidare:

• Roparna – barn och unga som väckte ett försupet och eländigt Sverige!

• Ändetidens andeutgjutelse enligt Joel i GT (även som inspelning)